

BULETIN INFORMATIV

Nr.
104

15
Aprilie
2022

EDITORIAL

Spectacolul campionilor

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Sigur că nu este neapărat obligatoriu să deții un titlu pentru a reuși să faci spectacol în meseria ta. În fotbal, mai cu seamă aici, avem artiști ai balonului care nu au dus niciodată până la capăt, înțelegând prin asta un mare trofeu, arta lor, deseori sublimă. Marcel Răducanu, de pildă, nu a fost nici

campion mondial, nici european, deși ar fi meritat, fără îndoială, un loc în cea mai bună dintre echipele noastre. Socrates, marele fotbalist sud-american, a jucat la Fiorentina, iar colegul său Junior, de la cea mai bună națională a Braziliei care nu a câștigat nimic, cea a lui Tele Santana, a evoluat pentru Torino și Pescara. Și pentru Flamengo, desigur, acasă la el. Zico, "Pele alb", a tras pentru Udinese și s-a retras în Japonia, de la Kashima Antlers. Iar acasă, pentru același Flamengo. Și exemple sunt multe, chiar și la noi, sau mai ales la noi...

Dar campionii au ceva aparte, fie că vorbim de un performer, fie că aducem în discuție o echipă. Maradona, Real Madrid, Belodedici sau Lăcătuș, iată nume uriașe, de la noi și din lume, care au mers până la ultima frontieră a succesului, obținându-l. Platini, Ștefan Kovacs, Emerich Jenei, Deschamps, Marcello Lippi, Del Piero, Duckadam

Aici tema se poate lărgi ca și conținut, dar ideea rămâne o constantă: spectacolul nu e sinonim întotdeauna cu succesul, dar succesul înseamnă aproape

mereu un spectacol.

Asta deoarece victoria, felul în care ajungi să o obții, triumful, în toate datele sale, implică noțiunea de spectacol. Dacă nu al jocului în sine, pentru că avem în istorie și astfel de cazuri, măcar al tablei de marcaj. Învingătorii, și nu doar ei, știu ce vorbesc!

Ceea ce a făcut, de pildă, marți seara, în

Champions League, Real Madrid, este cel mai recent și cel mai elocvent exemplu. Condușă acasă, pe Santiago Bernabeu, cu 3-0 de campioana en-titre a Europei, Chelsea, echipa lui Modric și Benzema era eliminată, în ciuda victoriei din tur, de pe Stamford Bridge, cu 3-1. Și la Madrid era minutul 80!

Și echipa emblemă a Spaniei nu juca mai nimic. Când, deodată, croatul de 35 de ani al "albilor", pe numele lui Luca Modric, a reușit o pasă cum eu nu am mai văzut până acum în fotbalul mondial. Ceea ce se numește un "exterior". Rodrygo a primit și a înscris. 3-1.

Brazilianul Rodrygo și apoi Benzema, din pasa altui brazilian, Vinicius junior, au fost, așadar, autorii golurilor celor înfrânți acasă, 2-3 în final, cu Chelsea. Dar ce Triumf!

Dar ce dulce eșec, vorba lui Benzema... care, și nu e doar între noi vorba asta, merită să primească Balonul de Aur. Pe care îl merita mai demult, și nu l-a luat, pe nedrept. Asta ca să încheiem rotund demonstrația noastră despre campioni, spectacol și succes!

INTERVIU

Interviu cu Ovidiu Bic (Universitatea Craiova)

realizat de **Andrei Coadă-Niculescu** și **Octavian Țopa**

Nu e unul dintre titulari, dar a demonstrat întotdeauna că echipa se poate baza pe el! Este cel care a marcat golul desprinderii pe **Arena Națională**, în partida cu **FCSB**, cu execuție tehnică excepțională, dar rămâne același tip modest. **Ovidiu Alexandru Bic** - ardelean născut la **Abrud**, pe **23 februarie 1994** - a început fotbalul la **Liberty Salonta** și **Bihor Oradea**. A debutat în **prima ligă** pe **22 august 2016**, în partida **Gaz Metan Mediaș - FC Botoșani** 0-0. În cele șapte sezoane disputate pentru **Universitatea Craiova**, **Gaz Metan** și **Chindia Târgoviște**, **Bic** a evoluat în **126 de partide** și a marcat **cinci goluri**.

1 *Salut, Ovidiu! Cum ai descrie această ultimă perioadă din viața echipei, cu victorii în derby-urile cu FCSB și CFR?*

Vă salut și eu! Atunci când obții asemenea victorii importante împotriva unor echipe așa puternice, cum sunt FCSB și CFR Cluj, poți spune că ai o stare de bine și îți oferă încredere pentru ceea ce urmează. Suntem conștienți de ceea ce am realizat, dar noi trebuie

să rămânem cu capul pe umeri și să continuăm pe aceeași linie, fiindcă urmează un nou meci tare, cu Farul.

2 *Putem spune că ai fost eroul Științei în victoria din Capitală contra roș-albaștrilor. Povestește-ne puțin faza golului!*

Sincer să fiu, nu mă consider un erou. Eu sunt de părere că toți cei care am intrat pe teren în

acea seară am fost eroi, fiecare în felul lui. În ceea ce privește golul, sunt extrem de fericit, pentru că aveam mare nevoie de un astfel de moment, în special pe plan personal, să prind aripi, cum se spune. Glumind puțin, având în vedere faptul că în general nu sunt marcator, nici n-am știut cum să mă bucur, dar m-am repezit la Mister să-l îmbrățișez și să-i mulțumesc că mi-a oferit șansa aceasta. Victoria nu este a mea, este a echipei!

Ovidiu Bic

3 **Cum este Ovidiu Bic în afara terenului de fotbal?**

Chiar și atunci când sunt departe de terenul de joc, cantonament sau colegi, gândul îmi zboară tot la fotbal inevitabil. Mereu încerc să mă gândesc la diverse modalități prin care pot progresa ca jucător, atât la nivel tehnic, cât mai ales din punct de vedere mental, un capitol extrem de important în viața oricărui fotbalist profesionist. Asta nu înseamnă neapărat că sunt cu gândul la mingea 24 de ore din 24, fiindcă am și alte hobby-uri prin care încerc să mă relaxez și să mă liniștesc, în special după meciurile cu multă încărcătură. Uite, ca să vă zic ce-mi place să fac cel mai mult acasă: urmăresc Formula 1! Sunt și pasionat de mașini și cred că asta e explicația plauzibilă.

4 **Cu cine te înțelegi cel mai bine din echipă?**

Mă consider un om apropiat de restul persoanelor din jur în general, în special când vine vorba de colectivul Universității Craiova. Sunt de ceva timp la Știința și am cunoscut mulți oameni de calitate de la care am avut multe de învățat. Și aici nu mă refer doar la grupul jucătorilor, ci și la nivelul staffului tehnic și administrativ, fapt pentru care vreau să le mulțumesc tuturor pe această cale.

5 **După cum zice și cântecul galeriei: „vă urmărim prin vânt și ploi...”, suporterii au fost alături de voi în număr mare, atât acasă, cât și-n deplasare, indiferent de circumstanțe. Ce părere ai de publicul oltean și ce mesaj le transmiți?**

Haideti să vă zic o chestie care și acum îmi face pielea de găină, când mă gândesc. Undeva, spre finalul meciului cu CFR Cluj, la 2-2, mi-am dat seama că e imposibil să nu batem cu publicul acela senzațional în spate. Efectiv, am simțit cum coboară din tribune spre teren o energie care ne ghida spre poarta clujenilor, în încercările noastre disperate de a aduce bucuria. Ei bine, uite că publicul, al 12-lea jucător, a fost decisiv și ne-am impus în minutul 96. Îmi este foarte greu să cred că ne-ar putea bate cineva acasă cu asemenea atmosferă electrizantă. Vizavi de mesaj, vreau să le transmit un singur lucru: faceți ce ați făcut și până acum și ne vom bucura împreună mereu. Vă mulțumim!

Ovidiu Bic

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe audi.ro

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Darius Olaru
(FCSB)

realizat de Octavian Țopa

Darius Olaru este numele aflat în aceste zile pe buzele tuturor specialiștilor și a unei importante părți a presei de specialitate. **"Cel mai în formă mijlocas din Liga 1", "Numărul 1 de la FCSB", "Titular la echipa națională"** sunt doar câteva dintre aprecieri. Născut pe **3 martie 1998**, la **Mediaș**, a debutat în **prima ligă** la doar **18 ani** și câteva luni (19 septembrie 2016, Astra – Gaz Metan 0-2). După patru sezoane la echipa din orașul natal, a fost transferat de **FCSB** adunând, în total, **173 de meciuri** cu **21 de goluri marcate** și **19 pase decisive**!

1 FCSB este clubul cu cei mai mulți suporterii din România. Ce ai simțit când ai semnat?

În primul rând, a fost un vis îndeplinit pentru că am venit la cel mai iubit club din România. Apoi, emoție și determinare pentru că făcusem pasul la o echipă cu alte obiective, cu alte așteptări.

2 Nu a fost București-ul o nucă foarte tare pentru un tânăr fotbalist venit din provincie?

Adevărat, mi-a fost greu la început, dar m-am acomodat destul de repede. Consider că sunt un om obișnuit, modest și serios, iar venirea la București nu m-a schimbat și nu mă va schimba într-un fel sau altul.

3 Care au fost reperele tale sportive până să ajungi la FCSB?

Îmi doresc să joc într-un campionat puternic, cred că asta ar fi reperul meu. Sunt conștient că mi-ar fi fost greu să fac acest

pas de la echipă precum Gaz Metan Mediaș și de aceea cred că transferul la Steaua (n.n. FCSB) a fost un pas foarte important în cariera mea.

4 Fostul tău coechipier de la Gaz Metan Mediaș, Dumitru Cardoso, spune, mai demult, că jucătorii care l-au impresionat cel mai mult au fost Ezequiel Lavezzi și, mai apoi, chiar tu, fiind, pe atunci, foarte tânăr. Mulți alți fotbaliști, cu mai mare experiență, și alături de care ai jucat, au făcut

Darius Olaru

aprecieri asemănătoare. Cum te simți când auzi asemenea păreri?

Mă bucur că munca mea este apreciată și vreau să le mulțumesc tuturor celor care m-au susținut și m-au ajutat cu sfaturi și îndrumări.

5 Gheorghe Hagi, cel mai mare fotbalist român din toate timpurile, vorbește de "optari", "decar" etc. Unde te vezi într-o asemenea alegere?

(Zâmbește) Dacă mi-ați fi pus în urmă cu mai mulți ani această întrebare, aș fi răspuns fără ezitare că sunt un "decar". Acum, cred că aș fi mai dregrabă "optar", pentru că am învățat între timp și să-mi ajut echipa pe faza defensivă. Cred că am devenit, mai degrabă, un jucător "box to box".

6 Ai trecut printr-o perioadă dificilă, post Covid. Nu te-ai temut, când ai intrat din nou în teren, că poți strica impresia bună pe care o

aveau suporterii despre tine?

Nu, nu m-am temut. Știam că dacă încep din nou să mă pregătesc din punct de vedere fizic și odată cu trecerea timpului o să-mi recapăt rapid nivelul.

7 Echipa națională este echipa națională. Cum vezi implicarea ta viitoare în acțiunile / jocurile ei?

Echipa națională este visul oricărui copil care face fotbal! Îmi doresc foarte mult să fiu acolo, însă pentru asta e nevoie de multă muncă și constanță în evoluții.

8 Care este cea mai frumoasă amintire / întâmplare din fotbal?

Aș putea spune turneul final de la U-21, când am ajuns până în semifinale și singurul trofeu câștigat de mine până acum, cel cu Steaua (n.n. FCSB), Cupa României.

9 Dar cea mai puțin plăcută?

Cred că cea mai neplăcută experiență a fost eliminarea din grupe, anul trecut, la Euro U-21. Când am reușit rezultate bune, cu adversari foarte tari, dar nu am izbutit totuși să ne calificăm în faza următoare.

10 Care ar fi campionatul care crezi că ți se va potrivi cel mai bine după ce vei pleca din CASA Pariurilor Liga 1?

Ca stil de joc, cred că cel spaniol, deși îmi place foarte mult și campionatul englez. Înainte de a vorbi totuși de o plecare, mi-aș dori foarte mult să câștig titlul cu numărul 27 din istoria clubului! Am ales numărul pe care îl port pe spate cu gândul la acest lucru și ar fi, cu siguranță, o mare bucurie. Și un vis devenit realitate!

Darius Olaru

SPONSOR

CRONICĂ

Cornel Dinu, orașul și câinii

realizată de **Marius Mitran**

Dinu reprezintă pentru Dinamo mai mult decât înseamnă catedrala San Pietro pentru Roma. Nu știu dacă va fi vreodată răstignit cu capul în jos, ca Apostolul Petru, cel care s-a îndoit și chiar s-a lepădat de Fiul Domnului înainte de al treilea cântat al cocoșului din grădina Ghetsimani, deși văd că e o modă în acest sens, una de dată recentă, dar ce știu sigur e că adevărul doare mai mult decât o execuție.

Dinu nu a fost un apostol și nu e un înger. Am scris de multe ori despre el, am făcut emisiuni împreună la radio și la destule televiziuni, am compus un portret în cartea marelui avocat Marian Nazat și poate și a mea, „Basmul fotbalului”, am povestit împreună acum câteva decenii într-o revistă, „Life Sport”, alături de o frumusețe a acelor ani (eu cred și azi că era cea mai frumoasă femeie din lume, BB), dar Dinu nu e, din fericire, doar amintire.

Dinu e, slavă Domnului, viu, atent, scriitor și aproape egal cu istoria lui Dinamo, în măsura în care el poate fi egal cu ceva, de regulă nici măcar cu el însuși.

Dinu a fost la „Replay”, acum ceva vreme, când se pregătea să împlinească 70 de ani.

Marian Olaianos și cu mine l-am trecut printre amintiri, iar imaginile găsite nu știu cum de Marian, nu știu unde, erau să-l facă să plângă, dar Dinu nu a plâns. Nici atunci, nici vreodată.

Dacă nu poate plânge, pentru că e din Bârlad ca Gafencu, marele ziarist și diplomat, sau din Târgoviște, ca domnitorii, sau din Serbia, unde sângele fierbe, Dinu, în schimb, scrie. Vorbește. Uneori mă sună.

Alteori, îl văd în studioul Telekom și îl ascult. Pentru că Dinu e un concert într-

-o cheie foarte înaltă și foarte rapidă. Ca simfonia 40 a lui Mozart, i-am spus odată, iar el s-a legat doar de cifră. „Oho, ce frumos, ce greu și ce infern am trăit la 40!”

Se referea la anii lui, la vârsta lui, care sunt totuna cu cei ai lui Dinamo. Ce jocuri de noroc, de viață și de destin ne oferă viața, nu-i așa, Mister?

Și acum, povestea.

În vara anului 1970, abia întors de la Mondialul din Mexic, unde fusese cel mai bun dintre ai noștri, alături de Dumitrache, Dinu joacă finala Cupei, împotriva Stelei. Guadalajara venise ea la noi, en la ciudad los perros, căci așa păreau a fi Bucureștii în acea zi de 26 iulie, fix ca în romanul lui Llosa, scris cu vreo șapte ani mai devreme. Cu marea majoritate a „mexicanilor” lui Angelo în teren, de la Tătaru și Lajos Sătmăreanu și până la Lucescu, Dumitrache ori Radu Nunweiler.

50.000 de oameni sunt în tribune, 40 de grade în aer, iar Steaua deschide rapid scorul, în minutul 6, prin Florică Voinea.

Iar Dinamo începe să atace, cu furie, cu disperare, cu toate liniile sus, tot mai sus...

Iar imediat după pauză vine egalarea.

Ultima linie de apărare se duce în față, Lucescu centrează și Dinu se înalță și marchează în poarta celebrului Suciu.

1-1. E minutul 50.

Doar că, în timp ce colegii lui se îmbrățișează, Dinu se duce spre arbitrul Gică Limona și îi arată că a lovit mingea cu mâna, nu cu capul. „Am făcut hent, domnule arbitru!”

În tribune dinamoviștii îngheață în caniculă, înțelegând ce se întâmplă pe teren.

Căpitanul echipei lor e însă categoric. „Am dat gol cu mâna, domnule!”

Steliștii se dezmeticesc primii, drept dovadă peste 6 minute același Florică

Voinea face dubla și Cupa e a Stelei în ciuda revoltei din final a Mopsului: 2-1.

La festivitatea de premiere, dinamoviștii își fluieră căpitanul, iar Dinu pleacă la vestiar singur. „Nu înțeleg cum să vrei să câștigi înșelându-ți colegii de la echipa națională!”

Orașul și câinii. Mario Vargas Llosa.

Orașul, câinii și viața. Cornel Dinu.

I se spune Mister.

E o simfonie, nu un om. Allegro. Molto allegro.

Ma vero.

Cornel Dinu

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA